

FINLANDS SENATS
LIVSMEDELSEXPEDITION

HELSINGFORS

den 26 september 1918

Cirkulär N:o 25

Till Livsmedelskommissionerna och Livs-
medelsnämnderna

Då en noggrann kontroll över förmalningen utgör ett effektivt medel att övervaka spannmålsförbrukningen såväl i allmänhet som särskilt vidkommande självhushållen, har Senaten medels sitt den 20 innevarande september fattade beslut tilldelat livsmedelsnämnderna och -kommissionerna vidsträckta befogenheter beträffande kvarninrättnings användande.

De tidigare stadgandena hava varit otydliga med avseende å de befogenheter, som tillkomma livsmedelsnämnderna ifråga om sådan kvarn-inrättning, uti vilken förmalningsbestämmelserna ej iakttagas. Uti 1 § av Senatens ifrågavarande beslut har fördenskull intagits bestämmelsen, att ingen får använda kvarn-inrättning för förmalning eller gryntillverkning, såvida han ej innehar av livsmedelsnämnden utfärdat skriftligt tillståndsbevis. Med stöd av denna befogenhet kan livsmedelsnämnd förvägra sådan kvarn, som misstänkes mindre samvetsgrannt iakttaga de givna bestämmelserna, rätt att användas för sagda ändamål. För utfärdande av tillståndsbevis har formulär N:o 91 överstyrt till Livsmedelsnämnderna. Yppas missbruk i sådan kvarn, som med livsmedelsnämnds tillstånd får användas, kan livsmedelsnämnd återtaga rättigheten och förordna om kvarnens stängning. Dylik föreskrift bör för tydlighetens skull delgivas kvarnägaren och -föreståndaren på sätt om skriftlig stämning stadgas. Men även om kvarn-inrättning blivit godkänd att användas för förmalning eller gryntillverkning, får förmalning eller gryntillverkning vid densamma ej äga rum, såvida icke den som låter förmala säden, innehar sådant förmalningstillstånd som tidigare föreskrivits.

Då från många håll inkommit anmälningar, att kvarnägarna begynt uppbära oskäligen förmalningsarvoden och t. o. m. fordrat spannmål i ersättning, har uti 4 § av Senatens förenämnda beslut intagits stadgandet, att livsmedelskommissionerna äga bestämma det högsta arvode en kvarn-inrättning får uppbära för mald eller gryntillverkning. Dylikt förordnande kan av livsmedelskommission utfärdas antingen beträffande någon enskild

kvarninnrättning eller för flere sådana. Det lägsta arvudet bör fastställas med hänsyn till ortsförhållandena och, så vitt möjligt, beräknas sålunda, att kvarninnrättningen erhåller, förutom ersättning för driftkostnaderna, en viss procent (6—8) å det å kvarninnrättningens anläggning nedlagda kapitalet samt skälig procent för amortering av det härför använda kapitalet. Vägerar kvarnägare att verkställa förmalning för stadgat arvode eller om andra orsaker sådant påkalla, är livsmedelskommission berättigad övertaga inrättningen för statens räkning och gå i författning om dess användande på sätt i Senatens beslut omförmäles.

Då fråga väcks om att fastställa taxa för en kvarninnrättning eller att överlämna sådan inrättning till statens disposition, bör kvarninnrättningens ägare såvitt möjligt beredas tillfälle avgiva utlåtande i saken. Om sättet på vilket ifrågavarande förordnande skall tillkännagivas stadgas i 2 mom. 4 § av Senatens beslut.

H. G. Paloheimo

Reino Rytkönen